

9η ανακοίνωση για το

Ολοκλήρωση της πολιτικής υδάτων: Ένταξη του συνόλου της νομοθεσίας της ΕΕ που αφορά τα ύδατα σε ένα ενιαίο πλαίσιο

Η προστασία της ποιότητας των υδατικών πόρων της Ευρώπης αποτελεί βασική προτεραιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ) από τότε που άρχισε να εκδίδει νομοθετικές πράξεις στον τομέα της προστασίας του περιβάλλοντος. Οι πρώτες οδηγίες, οι οποίες εγκρίθηκαν στα μέσα της δεκαετίας του 1970, θέσπισαν σειρά από πρότυπα ποιότητας που στόχευαν στην προστασία της υγείας των ανθρώπων και του περιβάλλοντος διαβίωσής τους, συμπεριλαμβανομένων των επιφανειακών υδάτων που χρησιμοποιούνται για πόσιμο νερό, των υδάτων κολύμβησης, των υδάτων αλιείας, των υδάτων οστρακοκαλλιεργειών, των υπόγειων υδάτων και των υδάτων για ανθρώπινη κατανάλωση. Στην ίδια «γενιά» νομοθετικών πράξεων, μια οδηγία που έθετε τα πρότυπα για την απόρριψη επικίνδυνων ουσιών στο υδάτινο περιβάλλον αποτελούσε επί πολλά έτη το βασικό μέσο για τον έλεγχο των βιομηχανικών εκπομπών.

Ωστόσο, η προσέγγιση των κριτηρίων ποιότητας αποδείχθηκε ανεπαρκής για την προστασία των μολυσμένων υδάτων της Ευρώπης. Όταν ο ευτροφισμός κατέστη μεγάλο πρόβλημα στη Βόρεια Θάλασσα και στη Βαλτική Θάλασσα, καθώς και σε τμήματα της Μεσογείου στα τέλη της δεκαετίας του 1980, η ΕΕ άρχισε να επικεντρώνεται στις πηγές των ρύπων.

Αυτό οδήγησε στην οδηγία για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (ΕΑΛ), η οποία επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση να επενδύουν σε υποδομές για τη συλλογή και την επεξεργασία των λυμάτων σε αστικές περιοχές, ενώ η οδηγία για τη νιτρορρύπανση απαιτεί να ελέγχουν οι γεωργοί τις ποσότητες των αζωτούχων λιπασμάτων που χρησιμοποιούν στις καλλιέργειες. Τέλος, η οδηγία για την ολοκληρωμένη πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης (ΟΠΕΡ), που εγκρίθηκε λίγα έτη αργότερα, στοχεύει στην ελαχιστοποίηση των ρυπογόνων ουσιών που αποβάλλονται από μεγάλες βιομηχανικές εγκαταστάσεις.

Προκειμένου να καταστεί ο εν λόγω συνδυασμός πολιτικών και νομοθεσιών περισσότερο συνεκτικός, η ΕΕ ενέκρινε το 2000 την οδηγία πλαίσιο για τα ύδατα (ΟΠΥ), δημιουργώντας μια παγκόσμια και ενοποιημένη προσέγγιση στη νομοθεσία που άπτεται του τομέα των υδάτων.

Σιντριβάνι με πόσιμο νερό στη Βενετία της Ιταλίας

Η οδηγία πλαίσιο για τα ύδατα

Με την οδηγία πλαίσιο για τα ύδατα θεσπίζεται νομικό πλαίσιο για την προστασία και την αποκατάσταση των καθαρών υδάτων ανά την Ευρώπη και εξασφαλίζεται η μακροπρόθεσμη και βιώσιμη χρήση τους. (Ο επίσημος τίτλος της είναι *Οδηγία 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23ης Οκτωβρίου 2000 για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων*.)

Η οδηγία θεσπίζει καινοτόμο προσέγγιση για τη διαχείριση των υδάτων στις λεκάνες απορροής, των φυσικών γεωλογικών και υδρολογικών ενότητων, και καθορίζει για τα κράτη μέλη συγκεκριμένες προθεσμίες επίτευξης φιλόδοξων περιβαλλοντικών στόχων για τα υδάτινα οικοσυστήματα. Η οδηγία αφορά τα εσωτερικά επιφανειακά ύδατα, τα μεταβατικά ύδατα, τα παράκτια και τα υπόγεια ύδατα. Το άρθρο 10 της οδηγίας αναφέρεται λεπτομερώς στη «συνδυασμένη προσέγγιση των σημειακών και διάχυτων πηγών» και παραπέμπει σε αρκετές σχετικές οδηγίες. Ο κατάλογος του Παραρτήματος VI, Μέρος Α περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, τις οδηγίες που αφορούν:

- Τα ύδατα κολύμβησης (76/160) (έχει αντικατασταθεί από την 2006/7)
- Το πόσιμο νερό (80/778, όπως τροποποιήθηκε από την 98/83)
- Την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (91/271)
- Τη νιτρορρύπανση (91/676)
- Την ολοκληρωμένη πρόληψη και τον έλεγχο της ρύπανσης (96/61, έχει κωδικοποιηθεί ως οδηγία 2008/1/ΕΚ).
- Την ιλύ καθαρισμού λυμάτων (86/278)

Η οδηγία θεωρεί την εφαρμογή αυτών των άλλων οδηγιών ως ελάχιστη προϋπόθεση. Τα μέτρα για την εφαρμογή των οδηγιών αυτών πρέπει να ενσωματωθούν στον σχεδιασμό διαχείρισης των λεκανών απορροής (άρθρο 11 παράγραφος 3 στοιχείο (α)).

Προστασία των υδάτων κολύμβησης

Στόχος της **οδηγίας για τα ύδατα κολύμβησης** του 2006 είναι να διασφαλίσει ότι οι Ευρωπαίοι θα κολυμπούν και θα παίζουν σε καθαρά και ασφαλή ύδατα. Αντικαθιστά την οδηγία του 1976 με ένα περισσότερο εξειδικευμένο σύστημα παρακολούθησης και ταξινόμησης των υδάτων κολύμβησης με σκοπό την προστασία της ανθρώπινης υγείας.

Πολλά από τα μέτρα που θεσπίζει για την ελαχιστοποίηση των κινδύνων των λουομένων είναι παρόμοια σε προσέγγιση με εκείνα που βρίσκονται στην οδηγία πλαίσιο για τα ύδατα. Σε αυτά περιλαμβάνονται προϋποθέσεις για την κατάρτιση σχεδίων διαχείρισης κάθε περιοχής κολύμβησης και την παροχή στο ευρύ κοινό εκτενούς πληροφόρησης και δυνατοτήτων συμμετοχής στη χάραξη των σχεδίων.

Η οδηγία για τα ύδατα κολύμβησης συνδέεται με την οδηγία για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων (που περιγράφεται παρακάτω) καθώς η βασική απειλή για την υγεία των λουομένων είναι η μόλυνση εξαιτίας της ύπαρξης περιττωμάτων, που οφείλεται συχνά σε ανεπαρκή επεξεργασία των λυμάτων και σε μόλυνση λόγω ζωικών αποβλήτων. Ορίζει τέσσερις κατηγορίες ταξινόμησης των περιοχών κολύμβησης – «εξαιρετική», «καλή», «επαρκή» και «ανεπαρκή» – με βάση τα επίπεδα δύο μικροβιακών δεικτών (της ύπαρξης κολοβακτηριδίων και εντερόκοκκου).

Τα ύδατα κολύμβησης που ταξινομούνται με την ένδειξη «ανεπαρκή» απαιτούν μέτρα διαχείρισης, στα οποία συμπεριλαμβάνεται η απαγόρευση ή η σύσταση κατά της κολύμβησης, με στόχο την προστασία των λουομένων από την έκθεσή τους σε μόλυνση.

Διασφάλιση καθαρών πόσιμων υδάτων

Η **οδηγία για το πόσιμο νερό** (98/83/ΕΚ) στοχεύει επίσης στην προστασία της ανθρώπινης υγείας. Ορίζει πρότυπα που στοχεύουν στη διασφάλιση ότι το νερό που καταναλώνουν οι πολίτες της ΕΕ είναι καθαρό, υγιεινό και συμμορφώνεται με τις κατευθυντήριες γραμμές της ΠΟΥ.

Τα κράτη μέλη πρέπει να παρακολουθούν την ποιότητα του πόσιμου ύδατος που παρέχουν στους πολίτες τους, καθώς και του ύδατος που χρησιμοποιείται στη βιομηχανία παραγωγής τροφίμων έναντι των 48 μικροβιολογικών και χημικών παραμέτρων που ορίζονται στην οδηγία. Ο έλεγχος του πόσιμου ύδατος εκτελείται απευθείας στο νερό της βρύσης ιδιωτικών και δημόσιων εγκαταστάσεων. Τα κράτη μέλη της ΕΕ μπορεί να συμπεριλάβουν πρόσθετα ή αυστηρότερα πρότυπα από εκείνα που ορίζονται στην οδηγία για το πόσιμο νερό, αλλά δεν επιτρέπεται να ακολουθήσουν χαμηλότερα πρότυπα από εκείνα της ΕΕ.

Για να επιτευχθούν τα πρότυπα της οδηγίας για το πόσιμο νερό, ενδέχεται να απαιτηθούν μεγάλες επενδύσεις για την παροχή ύδατος και τις υποδομές πόσιμου ύδατος. Αυτό ισχύει ιδίως στην περίπτωση των 12 νέων κρατών μελών (βλ. πλαίσιο στην επόμενη σελίδα).

Η ΟΠΥ συμπληρώνει τις προϋποθέσεις της οδηγίας για το πόσιμο νερό θεσπίζοντας ζώνες προστασίας από όπου λαμβάνεται το νερό που προορίζεται για ανθρώπινη κατανάλωση. Κατά συνέπεια, το πόσιμο νερό προστατεύεται από την πηγή, από όπου λαμβάνεται, μέχρι να φθάσει στη βρύση μας.

Παιδιά παίζουν σε παραλία της Ισπανίας. Η διασφάλιση της ύπαρξης καθαρών υδάτων κολύμβησης είναι αναγκαία για την προστασία της υγείας των ανθρώπων.

Συνδυασμένη προσέγγιση

Προκειμένου να επιτευχθούν οι περιβαλλοντικοί στόχοι της οδηγίας πλαισίου για τα ύδατα, τα κράτη μέλη υποχρεούνται να θεσπίσουν προγράμματα μέτρων για κάθε περιοχή λεκάνης απορροής (ή τμήμα διεθνούς περιοχής λεκάνης απορροής εντός της επικράτειάς τους). Η συνδυασμένη προσέγγιση της ΟΠΥ για τις σημειακές και τις διάχυτες πηγές συνδέει τις προϋποθέσεις που έχουν οριστεί από τις άλλες οδηγίες μέσω των προγραμμάτων μέτρων.

Πρόσθετα στους ελέγχους των εκπομπών που ορίζονται στην οδηγία ΟΠΕΡ, στην οδηγία για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων και σε άλλες οδηγίες, η συνδυασμένη προσέγγιση λαμβάνει επίσης υπόψη τις διάχυτες πηγές, όπως είναι οι χημικές ουσίες που χρησιμοποιούνται στη γεωργία, απαιτώντας βέλτιστες περιβαλλοντικές πρακτικές, ελέγχους των προϊόντων και άλλα μέτρα.

Η ΟΠΥ συντονίζει επίσης τους περιβαλλοντικούς στόχους που έχουν τεθεί σε προγενέστερες νομοθεσίες παρέχοντας έναν νέο γενικό στόχο ποιότητας ή καλής κατάστασης για όλες τις υδάτινες πηγές, προσφέροντας έτσι τη σύνδεση μεταξύ των ελέγχων των εκπομπών και της επίτευξης των στόχων που αφορούν την ποιότητα, τόσο σε χημικό όσο και σε οικολογικό επίπεδο. Όπου απαιτείται, η οδηγία ζητεί από τα κράτη μέλη να θεσπίσουν αυστηρότερους ελέγχους προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της ΟΠΥ.

Η απαίτηση για επίτευξη μιας καλής χημικής κατάστασης συνδέεται περαιτέρω με τη διάταξη της ΟΠΥ που ζητεί την εκπόνηση καταλόγου ρυπογόνων ουσιών προτεραιότητας, όπου είναι αναγκαία η ανάληψη δράσης σε επίπεδο ΕΕ εξαιτίας των κινδύνων που θέτουν οι εν λόγω ουσίες για την ανθρώπινη υγεία και το περιβάλλον (βλ. ανακοίνωση αριθ. 8 για τη χημική μόλυνση των επιφανειακών υδάτων).

Η εντατική κτηνοτροφία μπορεί να αποτελέσει σημαντική πηγή μόλυνσης από νιτρικά

Αποκατάσταση της ποιότητας των ευρωπαϊκών υδάτων

Ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα μόλυνσης που αντιμετωπίζουν τα ευρωπαϊκά ύδατα είναι ο ευτροφισμός, μια διαδικασία στο πλαίσιο της οποίας υδάτινες μάζες, όπως λίμνες, εκβολές ποταμών ή ρευμάτων με μικρή ροή δέχονται μια υπερβολική ποσότητα θρεπτικών ουσιών, όπως ενώσεις αζώτου και φωσφόρου οι οποίες προκαλούν υπερβολική ανάπτυξη των φυτών, κοινώς γνωστή ως εξάπλωση επιβλαβών φυκών. Με την αποσύνθεση των νεκρών φυτικών υλών, τα επίπεδα οξυγόνου που απελευθερώνονται στο νερό μειώνονται, προκαλώντας τον θάνατο άλλων οργανισμών, όπως είναι τα ψάρια.

Συμπτώματα ευτροφισμού εντοπίζονται σε ποσοστό περίπου 40% των ευρωπαϊκών ποταμών και λιμνών, καθώς και στη Βόρεια, τη Βαλτική και τη Μαύρη Θάλασσα αλλά και σε σημαντικά τμήματα της Μεσογείου.

Τα θρεπτικά συστατικά μπορεί να προέρχονται από πλειάδα πηγών. Η διάχυτη ρύπανση από τη γεωργία, όπως είναι τα αζωτούχα λιπάσματα που χρησιμοποιούνται στις γεωργικές καλλιέργειες, η κόπρος από την κτηνοτροφία και η διάβρωση του εδάφους που περιέχει θρεπτικά συστατικά, ευθύνονται για ποσοστό 50 έως 80% του συνόλου της ρύπανσης των υδάτων. Η δεύτερη μεγαλύτερη πηγή ρύπανσης των υδάτων είναι τα λύματα που προέρχονται από τις μονάδες επεξεργασίας λυμάτων. Αμφότερες αυτές οι πηγές αναφέρονται στη νομοθεσία της ΕΕ που θεσπίστηκε το 1991.

Δεξαμενή καθίζησης σε μονάδα επεξεργασίας λυμάτων στο Hoogstraten του Βελγίου

Αντιμετώπιση των αστικών λυμάτων

Η οδηγία για την επεξεργασία των αστικών λυμάτων απαιτεί τα κράτη μέλη να συλλέγουν και να επεξεργάζονται τα λύματα των αστικών περιοχών.

Οι συγκεκριμένες προϋποθέσεις εξαρτώνται από το μέγεθος των επονομαζόμενων αστικών κέντρων, των περιοχών δηλαδή όπου συγκεντρώνεται ο πληθυσμός ή οι οικονομικές δραστηριότητες, και από το βαθμό ευαισθησίας των υδάτων στα οποία αποβάλλονται τα λύματα. Οι «ευαίσθητες περιοχές» (οι οποίες καθορίζονται από τα κράτη μέλη) είναι ευτροφικές περιοχές ή περιοχές που κινδυνεύουν από ευτροφισμό, περιοχές που χρησιμοποιούνται για τη λήψη πόσιμου ύδατος ή περιοχές όπου είναι αναγκαία περαιτέρω επεξεργασία, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι άλλων οδηγιών (όπως η οδηγία για τα ύδατα κολύμβησης). Σε ορισμένες περιοχές, η αποβολή λυμάτων μπορεί να οδηγήσει σε σοβαρότερες περιβαλλοντικές συνέπειες, εκτός και αν απομακρυνθούν τα θρεπτικά συστατικά και οι άλλοι ρύποι.

Η οδηγία απαιτεί από όλες τις αστικές περιοχές που διαθέτουν περισσότερους από 2.000 κατοίκους να διενεργούν τουλάχιστον δευτεροβάθμια (βιολογική) επεξεργασία των λυμάτων τους. Για εκείνες που βρίσκονται σε ευαίσθητες περιοχές ή εκείνες που διαθέτουν περισσότερους από 10.000 κατοίκους απαιτείται αυστηρότερη επεξεργασία.

Η οδηγία ΕΑΛ είναι μία από τις πλέον δαπανηρές ως προς την εφαρμογή τους νομοθεσίες της ΕΕ και επηρεάζει περισσότερες από 22.000 αστικές περιοχές σε ολόκληρη την Ευρώπη. Ορίζει επίσης προϋποθέσεις για την προεπεξεργασία των βιομηχανικών λυμάτων που εισέρχονται στα συλλεκτικά συστήματα και για την αποβολή της ιλύος που προέρχεται από τον καθαρισμό των λυμάτων.

Επί του παρόντος, η βασική πρόκληση είναι η συμμόρφωση με την οδηγία εκ μέρους των 12 νέων κρατών μελών που εισχώρησαν στην ΕΕ το 2004 και το 2007. Θα απαιτηθούν περίπου 35 δισ. EUR για την εφαρμογή της οδηγίας ΕΑΛ στις 12 αυτές χώρες, και οι δύο πολυπληθέστερες εξ αυτών, η Πολωνία και η Ρουμανία, πρέπει να επενδύσουν περισσότερα από 10 δισ. EUR κάθε μία. Τα ταμεία της ΕΕ θα χρηματοδοτήσουν αυτές τις επενδύσεις, αλλά θα πρέπει να συνεισφέρουν επίσης και οι χρήστες (βλ. πλαίσιο πιο κάτω).

Χρηματοδότηση υπηρεσιών ύδατος

Εξαιτίας του υψηλού κόστους των απαιτούμενων επενδύσεων, ιδίως στα 12 νέα κράτη μέλη, η ΕΕ στηρίζει την κατασκευή εγκαταστάσεων παροχής πόσιμου ύδατος, μονάδων επεξεργασίας λυμάτων και αποχετευτικών δικτύων μέσω των διαρθρωτικών ταμείων της και του Ταμείου Συνοχής. Μεταξύ του 2007 και του 2013 θα διατεθούν συνολικά περίπου 22 δισ. EUR για επενδύσεις αυτού του είδους. Περισσότερο από 60% των πόρων θα δοθούν στα νέα κράτη μέλη και το υπόλοιπο ποσό θα δοθεί στις φτωχότερες περιφέρειες των 15 παλαιότερων κρατών μελών.

Βάσει της οδηγίας πλαισίου για τα ύδατα, τα κράτη μέλη απαιτείται να διασφαλίσουν ότι οι τιμές με τις οποίες θα επιβαρύνονται οι καταναλωτές ύδατος για υπηρεσίες, όπως είναι η παροχή πόσιμου ύδατος και η συλλογή και επεξεργασία των λυμάτων, θα αντικατοπτρίζουν στο έπακρο το κόστος της λήψης, της επεξεργασίας και της μεταφοράς του στους καταναλωτές. Ωστόσο, η ΟΠΥ επιτρέπει επίσης και ορισμένες αποκλίσεις για τις λιγότερο ευνοημένες περιοχές ή για την εξασφάλιση μιας οικονομικά πιο προσιτής τιμής των βασικών υπηρεσιών.

Μείωση των νιτρικών στις γεωργικές καλλιέργειες

Η οδηγία για τη νιτρορρύπανση (91/676/ΕΟΚ) στοχεύει να εμποδίσει τα νιτρικά που προέρχονται από γεωργικές πηγές να επηρεάσουν δυσμενώς τα υπόγεια και τα επιφανειακά ύδατα. Απαιτεί τα κράτη μέλη (1) να εντοπίσουν τα ύδατα που έχουν ήδη μολυνθεί ή που ενδέχεται να μολυνθούν από νιτρικά, (2) να χαρακτηρίσουν όλες εκείνες τις περιοχές από τις οποίες απορρέουν μολυσμένα νερά «ευπρόσβλητες ζώνες», (3) να αναπτύξουν προγράμματα δράσης εντός των ευπρόσβλητων ζωνών, και (4) να παρακολουθούν, να αξιολογούν τα προγράμματα δράσης και να τα αναθεωρούν, όπως απαιτείται, προκειμένου να επιτευχθούν οι στόχοι της οδηγίας.

Τα κράτη μέλη πρέπει να θεσπίσουν κώδικες ορθών γεωργικών πρακτικών για να εφαρμόζονται από τους γεωργούς σε εθελοντική βάση. Τα προγράμματα δράσης για τις ευπρόσβλητες ζώνες πρέπει να περιλαμβάνουν μέτρα που θα ορίζονται στους κώδικες ορθών πρακτικών, καθώς και τα απαιτούμενα μέτρα για τον περιορισμό της χρήσης αζωτούχων λιπασμάτων σε εδάφη για τα οποία ενδέχεται να χρειαστούν επενδύσεις σε εγκαταστάσεις αποθήκευσης κόπρου.

Η προσέγγιση της οδηγίας για τη νιτρορρύπανση αποδεικνύεται αποτελεσματική. Πρόσφατη έκθεση που αφορούσε την εφαρμογή της διαπίστωσε ότι από το 2000 έως το 2003 οι συγκεντρώσεις νιτρικών υπήρξαν σταθερές ή μειώθηκαν σε ποσοστό 86% των περιοχών που παρακολουθήθηκαν.

Κοινά μέτρα των οδηγιών της ΕΕ για την προστασία της ποιότητας των υδάτων

Οδηγία Μέτρο	ΟΠΥ	ΕΑΛ	Ύδατα κολύμβησης	Πόσιμο νερό	Νιτρικά
Πρότυπα ποιότητας για το νερό	X		X	X	
Εντοπισμός κινδύνων	X	X	X		X
Ταξινόμηση υδάτινων μαζών	X		X		
Σχέδιο διαχείρισης	X		X		X
Οριακές τιμές εκπομπών		X			
Ενημέρωση του κοινού	X		X	X	
Δημόσια συμμετοχή	X		X		
Παρακολούθηση	X	X	X	X	X

Οι βασικές οδηγίες της ΕΕ για την προστασία της ποιότητας των υδάτων χρησιμοποιούν ποικιλία μέτρων, που κυμαίνεται από τα πρότυπα ποιότητας έως τα σχέδια διαχείρισης και τις προϋποθέσεις ενημέρωσης του κοινού και δημόσιας συμμετοχής. Η οδηγία πλαίσιο για τα ύδατα κάνει χρήση όλων σχεδόν αυτών των μέτρων και θεσπίζει επίσης μια συνδυασμένη προσέγγιση που συνδέει μεταξύ τους τις υπόλοιπες νομοθεσίες στον τομέα του ύδατος.

Ο ρόλος των σχεδίων διαχείρισης των λεκανών απορροής

Η ΟΠΥ συνδέεται επίσης και με τις άλλες οδηγίες στον τομέα του ύδατος, καθώς στα διάφορα μέσα εντοπίζονται παρόμοια μέτρα. Σε αυτές περιλαμβάνεται η απαίτηση της ΟΠΥ και των οδηγιών για τα ύδατα κολύμβησης και τη νιτρορρύπανση σχετικά με τη χάραξη σχεδίων διαχείρισης και την παροχή στο ευρύ κοινό εκτενούς ενημέρωσης καθώς και δυνατοτήτων συμμετοχής στη χάραξη των εν λόγω σχεδίων.

Όλα τα παραπάνω μέτρα πρέπει να ενταχθούν στον σχεδιασμό διαχείρισης των λεκανών απορροής. Τα ίδια τα σχέδια διαχείρισης των λεκανών απορροής πρέπει να παρέχουν συνοπτικές περιγραφές των μέτρων που απαιτούνται για την εφαρμογή κάθε μίας από τις άλλες οδηγίες. Η συνολική προσέγγιση της ΟΠΥ συνδέει έτσι μεταξύ τους όλες τις υπόλοιπες νομοθεσίες της ΕΕ που σχετίζονται με την ποιότητα και την ποσότητα των υδάτων.

Σύστημα πληροφοριών για τα ύδατα στην Ευρώπη (WISE)

Το WISE συγκεντρώνει και παρουσιάζει πληροφορίες από ολόκληρη την Ευρώπη που συνδέονται με τις λεκάνες απορροής και τη διαχείρισή τους, συμπεριλαμβανομένων δεδομένων που συλλέγονται μέσω προγραμμάτων των κρατών μελών για την παρακολούθηση της ποιότητας των υπόγειων υδάτων, των ποταμών και των λιμνών. Για παράδειγμα, το <http://www.eea.europa.eu/themes/water/mapviewers/bathing> παρέχει έναν διαδραστικό χάρτη με δεδομένα που αφορούν την ποιότητα των υδάτων κολύμβησης σε ολόκληρη την Ευρώπη το 2007.

Οι ιστοσελίδες της Ευρωπαϊκής Επιτροπής οι οποίες συνδέονται με το WISE παρέχουν περισσότερες πληροφορίες για την οδηγία πλαίσιο για τα ύδατα και τη σχετική με τα ύδατα νομοθεσία. Βλ.: http://ec.europa.eu/environment/water/index_en.htm.